

1.-Ets ben a prop del cim. La suor et cau per la cara. Vas pujant lentament, i al fons de la vall hi resten els boscos, la frondositat, les aigües.... En canvi de front... la tartera i petits vegetals que s'agafen a les pedres, i aquell horitzó blau infinit.

I sóc Jo qui et parla..

2.- Quan passes per aquell carrer estret el primer que mires és si hi ha aquell home gran , molt gran deu ser, a terra, de mirada perduda, i la mà estirada i oberta amb dues o tres monedes. Cada cop el cor es revolta. No hi ha lloc per un avi impedit i vell ? Què saps de la seva vida, dels seus amors i soledats?.

I sóc Jo qui et parla.

3.- Què és el que sento dintre meu aquesta tarda? Com un vertigen existencial. Per uns moments m'ha semblat que ja res ningú em pot oferir i menys donar el que amb tanta urgència demana el meu ésser. Estaré atrapat en el no res? És silenci o és buidor?

I sóc Jo qui et parla.

4.- La van batejar un dia abans de rebre la comunió. Ho va dir mil cops als pares. Ella sentia que volia ser cristiana. No en sabia cap raó. Era quelcom més enllà de tota lògica. I quan li queia l'aigua pel front va obrir els ulls.... oh, aquella mirada !!

I sóc Jo qui et parla.

No creus que tant de soroll, i les fugides cap endavant, dificulten molt poder escoltar la veu de Jesús ? Però és Ell que parla amb tu. Desaccelera, si us plau, atenció a fora i a dintre, a les persones i a la natura, a les rialles i als plors....**ÉS ELL QUI ET PARLA.**
